

se om gældssanering. Skyldneren vil derfor eventuelt på et senere tidspunkt kunne opnå gældssanering. Er gælden eller størstedelen af gælden eksempelvis opstået i forbindelse med et strafbart forhold, vil præventionshensyn såvel som hensyn til retsfølelsen som regel føre til, at gældssanering nægtes. Det er dog ikke udelukket at afsige kendelse om gældssanering, selv om en væsentlig del af gælden er opstået ved strafbare forhold. Ved vurderingen heraf lægges bl.a. vægt på forholdets grovhed og den tid, der er forløbet, siden det strafbare forhold blev begået, samt hensynet til skyldneren.

4.1.2. Lovforslagets udformning

4.1.2.1. Konkursrådet anfører, at spørgsmålet om, hvorvidt skyldneren opfylder den *økonomiske betingelse* for at få gældssanering, er centralt og afgørende for gældssaneringsinstituttet. Efter en præcisering af bestemmelsen i 1987 har vurderingen af skyldnerens insolvens efter Konkursrådets opfattelse ikke voldt væsentlige problemer i praksis og har heller ikke givet anledning til væsentlig kritik.

Konkursrådet finder på denne baggrund, at der som udgangspunkt ikke er grundlag for at foretage ændringer i den grundlæggende økonomiske betingelse om, at skyldneren skal kunne godtgøre, at skyldneren ikke er i stand til og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser.

I vurderingen af, om skyldneren vil kunne betale sine gældsforpligtelser, indgår summen af dels skyldnerens forventede indtægter i en periode på de kommende 3-5 år, dels skyldnerens aktiver, herunder f.eks. bankindestående, visse pensionsopsparinger mv.

Konkursrådet foreslår, at visse af skyldnerens aktiver – pensionsordninger og visse erstatningssummer – skal kunne holdes ude af beregningen af, hvor meget skyldneren skal betale sine kreditorer under gældssanerings sagen, jf. nærmere nedenfor i afsnit 4.2 og 4.3. Baggrunden herfor er, at disse aktiver skal dække skyldnerens behov i et længere tidsrum, end den periode, hvor skyldneren skal afdrage på gælden. En erstatning for tab af erhvervssevne må således antages at skulle dække skyldnerens manglende erhvervsindtægt indtil pensionsalderen, ligesom en pensionsordning må antages at skulle dække skyldnerens behov i en periode efter dennes pensionering, hvis længde ikke mere præcist kan forudsiges.

Dette indebærer efter Konkursrådets opfattelse, at skifteretten ved vurderingen af, om skyldneren har opfyldt den økonomiske betingelse, alene bør medtage den del af skyldnerens aktivmasse, der vil skulle

realiseres eller på anden måde indgå i skyldnerens forslag til betaling af den pågældendes kreditorer. Har skyldneren eksempelvis en pensionsordning, der efter de foreslåede nye regler ikke vil skulle inddrages i gældssaneringen, bør denne pensionsordning efter Konkursrådets opfattelse som udgangspunkt heller ikke medinddrages i vurderingen af, om skyldneren ikke er og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser.

Konkursrådet bemærker, at dette efter omstændighederne, primært efterhånden som omfanget af pensionsordninger stiger, må antages at kunne indebære en vis ændring af insolvensvurderingen, således at et øget antal skyldnere vil kunne være kvalificeret insolvente i konkurslovens forstand.

Konkursrådet er imidlertid af den opfattelse, at ændringen er påkrævet for at sikre, at en gruppe af skyldnere ikke bringes i en situation, hvor alene ejerskabet af pensionsordninger, der ikke kan ophæves af de pågældende før pensionsalderen, indebærer, at de i en meget lang periode vil være udelukket fra gældssanering. Dette vil ikke være en hensigtsmæssig indretning af reglerne om gældssanering, idet ejerskabet af pensionsordningerne inden pensionsalderen i realiteten ikke ændrer på skyldnerens håbløse økonomiske situation.

Har skyldneren holdt en udbetalt (kapital)pension klart adskilt fra sin øvrige formue, vil denne sum efter omstændighederne kunne holdes delvist ude af gældssanerings sagen, når skyldneren skal fremkomme med sit forslag til gældens sanering, jf. nærmere nedenfor i pkt. 4.3.2. Dette bør dog efter Konkursrådets opfattelse ikke indebære, at en udbetalt pension kan holdes ude af insolvensvurderingen, da det konkret vil kunne virke stødende over for fordringshaverne.

4.1.2.2. Vedrørende *de øvrige betingelser* for at opnå gældssanering har Konkursrådet på grundlag af Domstolsstyrelsens offentliggjorte oplysninger om antallet af ansøgninger om gældssanering og afsagte kendelser om gældssanering beregnet den forholdsmæssige gældssaneringsprocent fordelt på de enkelte skifteretter for årene 1999-2001. Der kan konstateres store forskelle for de enkelte skifteretter og for de enkelte år, jf. betænkningen side 41 ff. og 644 ff.

Konkursrådet peger på en række mulige forklaringer på variationen i gældssaneringsprocenterne ved de enkelte skifteretter, herunder f.eks. at der kan være forskelle i sammensætning af de skyldnergrupper, der ansøger om gældssanering, men rådet finder dog, at skifteretternes retsanvendelse på gældssaneringsområdet synes at udvise større variationsbredde, end det ses på de fleste andre retsområder, og bemærker, at